

LIBRIS

We know
books

DIN TAINLE VIETII , SI ALE UNIVERSULUI

Prof. Scarlat Demetrescu

 LIBREX

București, 2023

CUPRINS

Precuvântare	9
Existența lumilor invizibile	17
Corpul fizic al omului	29
1. Corpul carnal (sau chimic)	29
2. Corpul vital	41
3. Centrele de activitate ale corpului vital	55
Corpul planetar sau terestru	85
Funcțiile corpului planetar	93
Corpul solar	111
Corpul mental	115
Moartea	139
Actul morții	154
Concluzie	205
Judecata sufletului	211
Viața duhului în spațiu	219
Ocupația duhurilor în spațiu	229
Reîncarnarea	249
Argumente aduse în sprijinul legii reîncarnării	278
Dovezile reîncarnării	297
Procesul reîncarnării	319
Experiența lui Bouvier	361
Destinul omului	373
Influența gândurilor în formarea destinului	381
Karma colectivă	405
Când își termină omul existența pământească	411
Se cere tăcere inițiatului	419

Pământul este scena, iar oamenii, actorii lui	425
Cerul trebuie să aibă legături cu omenirea carnală	428
Omul evoluează pe mai multe planete și pe mai multe sisteme solare	434
Combinarea fluidelor	441
Totul a provenit din concentrarea fluidului primordial	452
Omul a trecut prin trei faze în existența lui pe pământ	462
Duhul își construiește creierul viitorului său corp, conform destinului lui	466
Duhul nu mai vine pe urmele evoluției lui	475
Trecutul și viitorul	480
Fiecare om are un veghetor	485
Visul	488
Idei despre creație	495

INVIZIBILE

Marii inițiați ai timpurilor îndepărtate transmiteau discipolilor, iar marile lumini ale lumii spirituale transmit astăzi celor chemați că în natura care ne înconjoară sunt o mulțime de materii eterice, de diferite grade, a căror finețe este atât de mare încât simțurile noastre nu ni le pot revela. Aceste materii sunt animate de unde vibratorii, altele decât cele ce animă materia vizibilă, palpabilă, că în sânul acestor materii există o infinitate de viețuitoare, cu aceeași compoziție ca și mediul în care trăiesc.

Aceste afirmații, ca și multe altele, sunt primite în prezent de lumea savantă cu neîncredere, ba chiar cu ironie – de ce nu li se poate arăta existența acestor materii și forțe, de ce nu pot fi văzute, auzite, pipăite de toți oamenii?

La această întrebare se răspunde astfel: lumea hiperfizică, cu materiile și forțele ei, nu poate fi văzută, simțită, cunoscută pentru că oamenii nu au deocamdată la dispoziție decât organele de simțuri necesare lumii fizice.

Se adaugă: e drept că tot omul are în ființa lui, pe lângă organele de simțuri fizice, și alte simțuri, ce se impresionează de prezența materiilor invizibile și a ființelor acestor medii hiperfizice, dar aceste simțuri dorm, sunt latente în ființa noastră. Atunci când aceste simțuri superioare vor fi puse în activitate, chemate la

LIBRIS | We know books

viață, numai atunci omul va putea deveni un medium și va auzi, simți, vedea și alte materii și ființe, animate de alte forțe decât cele fizice.

Cu alte cuvinte, în lumile hiperfizice se petrece ceea ce se petrece cu un om născut orb. El va auzi sunetele, va simți cald sau rece, va pipăi lucrurile moi sau tari din lumea fizică, dar nu va avea nicio idee despre ce înseamnă roșu, albastru sau verde. În mintea lui, peisajele, perspectivele, culorile nu pot fi definite pentru că nu a avut niciodată organul capabil să primească vibrațiile luminii, care, ajunse la creier, să se transforme în noțiuni de culori și forme. În mintea orbului din naștere, asemenea lucruri nu provoacă nicio noțiune corespunzătoare, însă, cu toate că el nu le vede, ele există.

Faptul că mare parte a omenirii nu vede ființele și materiile din lumile hiperfizice nu este un argument că ele nu există.

Dacă, printr-o minune sau printr-o intervenție chirurgicală, un orb din naștere și-ar căpăta vederea, el n-ar pricepe nimic inițial, ar rămâne uluit; dar încetul cu încetul, făcându-și educația vizuală și inițială a imaginilor sosite în creier, ajunge să ia pe deplin cunoștință și de acest domeniu necunoscut lui până atunci.

Același lucru se întâmplă cu orice om care ar căpăta vederea spirituală. Dacă, grație unor evenimente neprevăzute, unei educații speciale, omul ajunge să-și dezvolte simțurile superioare, ale lumilor hiperfizice, atunci el va vedea forme și va auzi sunete pe care nu le va înțelege la început; însă încetul cu încetul, obișnuindu-se cu ele, va începe să le distingă, să le înțeleagă.

Pentru cunoașterea acestei lumi invizibile se cer ani întregi de observații și o educație continuă.

LRDIS | We know
books

Lucrurile se petrec la fel ca în lumea fizică. Toți oamenii au ochi, toți văd ființele și lucrurile, dar oare toți cunosc natura acestora, funcțiile și rostul lor în angrenajul Universului? Sunt necesari ani de studii ca să le cunoști, să le deosebești, să le știi fiecareuia rostul în decorul vast al naturii.

Unii oameni au răspuns: „Deocamdată, noi nu putem simți, auzi sau vedea aceste lumi invizibile, deci asta înseamnă că nu e acum momentul să le cunoaștem. Când va veni vremea, se vor dezvolta treptat și simțurile superfizice din noi, iar atunci, cu ajutorul lor, vom lua cunoștință despre ele. La ce bun, așadar, să ne batem capul cu ele de pe acum? Să terminăm mai întâi cu deplina cunoaștere a lumii fizice, și apoi omenirea va trece și la cunoașterea acelor lumi necunoscute”.

Argumentul este puternic în aparență, însă greșit pe fond, și iată de ce: să presupunem că va trebui să plecăm neapărat într-o țară îndepărtată, unde va trebui să trăim mulți ani. Ei bine, în această situație ar trebui să căutăm a cunoaște din timp condițiile în care vom trăi acolo, mediul și influența lui asupra noastră. Evident că, atunci când vom ajunge acolo, ne vom adapta, vrând-nevrând, aceluia mediu. Dar oare nu este mai bine să cunoaștem din timp toate noile condiții, ca să fim pregătiți? Evident că da!

Așa stând lucrurile, nu numai că nu e inutil, dar chiar se impune să cunoaștem aceste lumi invizibile, pentru că dacă le vom ști din timp, mâine-poimâine, când vom dezbrăca haina de carne, trupul fizic, și vom pătrunde în aceste lumi, unde ne vom desfășura existența în noi forme de viață, să știm cum să ne comportăm, nu să bâjbâim în

IBRIS

We know

neștiință ani și ani și să pierdem astfel vreme îndelungată până să ne obișnuim cu noua patrie a sufletului nostru, și totuși veche, din veșnicia veacurilor fără număr...

În afară de acest motiv esențial, se cade să luăm cunoștință despre aceste lumi și pentru faptul că tot ceea ce vedem pe pământ nu este decât efectul unor cauze care se află în lumea invizibilă. De exemplu: un om simplu vede cum telefonul transmite vorbirea dintr-un loc în altul, vede cum tramvaiul se mișcă pe străzi încolo și înapoi; vede efectul, însă cauza care face să funcționeze aceste lucruri, electricitatea, nu o vede, nu o cunoaște. Același raport este și între lumea fizică și cea hiperfizică. Noi nu vom putea ajunge să cunoaștem pe deplin lumea fizică, lumea efectelor, până nu vom avea cunoștințe și despre lumea invizibilă, hiperfizică, cea care e izvorul tuturor fenomenelor, ființelor și lucrurilor pe care le vedem pe Pământ.

Ori de câte ori o chestiune este complicată prin natura ei, este nevoie de exemple cât mai numeroase. De pildă, un arhitect e decis să facă o casă. Ei bine, acest om nu va îngrămădi mai întâi material peste material, fără nicio ordine, fără necesitate și în cantități de prisos. El își pune întâi la contribuție mintea, gândirea, imaginația, își proiectează în minte o formă a casei, cu o anumită împărțire, cu anumite dimensiuni și detalii. După aceea, caută să transpună pe hârtie ceea ce schițase mental și, încetul cu încetul, urmărindu-și imaginația, va realiza un plan. Acum, după acest plan, începe construcția, care va fi realizarea fizică a unei concepții. Cu alte cuvinte, întâi a fost o creație mentală, ideală, a urmat realizarea ei într-o imagine, într-o formă așternută pe hârtie, un plan, și, în fine, realizarea ei în lumea fizică, cu material fizic.

LRDIS | We know
books

Ideea aparține lumilor divine, imaginea, forma aparțin unor lumi inferioare primelor, lumilor astrale, iar construcția fizică aparține lumilor fizice.

Casa, opera fizică, este trecătoare, pieritoare. Un foc, un cutremur o pot rade de pe fața pământului. Planul așternut pe hârtie se poate prăpădi și el, dar arhitectul are în mintea lui imaginea casei, care nu se va prăpădi niciodată. Omul fizic care a creat-o va pieri și el, dar imaginea, creația lui mentală va dura în vecii vecilor, în lumile invizibile, unde s-a imprimat ca pe o placă fotografică. Într-adevăr, tot Universul este plin de o sumă de materii extraetere, numite fluide. Printre alte însușiri, aceste fluide au calitatea de a fixa pe ele imaginile, *ideile emise de oameni*, îngeri, arhangheli etc. Cu alte cuvinte, în spațiile infinite sunt arhivele naturii, unde se imprimă toate gândurile, evenimentele, sentimentele omenirii, fie întrupate, fie neîntrupate.

Tot ceea ce e pe pământ, în aer, apă, munți și câmpii, floră și faună, are o influență asupra omului. Dar pe lângă aceste influențe ale lumii vizibile, asupra fiecăruia dintre noi se exercită influențe și mai mari, și mai puternice, ale lumilor invizibile. Noi suntem așa cum suntem, la un moment dat, pe cât a lucrat mediul vizibil și invizibil asupra noastră și pe cât a putut lucra spiritul nostru, stăpânul corpului nostru, potrivit evoluției sale.

Să nu credem că știm tot ceea ce ne înconjoară, chiar în lumea aceasta palpabilă, vizibilă, pe care o cercetăm cu simțurile noastre. Nu!

Se petrec în această lume fizică o mulțime de fenomene pe care simțurile noastre mărginite nu ni le fac cunoscute și de care noi rămânem neștiutori. De

IBDIS | We know

exemplu, să ne imaginăm că ne aflăm în fața unei statui. Undele luminoase căzute pe această formă se reflectă spre ochii noștri, de unde sunt transmise la creier și, în fond, la suflet, iar prin intermediul acestuia, conștiința (spiritul) noastră traduce aceste vibrații în culoare și formă; dar oare știm noi tot despre această lumină? Nu, și iată de ce: Se știe că lumina care scaldă cu vibrațiile ei fața pământului ne vine de la soare. Acum, dacă facem să treacă printr-o prismă o rază de lumină, vom vedea că ea se desface în mai multe fâșii colorate, care, dacă vor cădea pe un ecran, ne vor da spectrul solar, compus din șapte culori: roșu, portocaliu, galben, verde, albastru, indigo și violet. Noi doar atât putem vedea cu ochii noștri, însă adevărul este că fâșia de lumină, trecând prin prismă, dă naștere și altor culori – unele înaintea roșului și altele în urma violetului.

Să punem o lupă în dreptul golului dinaintea culorii roșii. Așezând în focarul acestei lentile o bucată de fosfor, ei bine, vom vedea că fosforul se aprinde, pentru că razele obscure, pe care ochiul nostru nu le percepe, trecând prin lentilă, s-au concentrat, s-au manifestat sub formă de căldură, care a dat foc fosforului. Cu alte cuvinte, există înaintea roșului unde vibratorii producătoare de căldură.

Dacă punem acum la finele spectrului un paravan și alături de el o placă unsă cu o soluție de cianură de potasiu, vom vedea cum această placă se va lumina sub acțiunea razelor ultraviolete.

Prin urmare, sunt în razele soarelui culori infraroșii și ultraviolete, pe care ochii noștri nu le pot vedea. Sunt invizibile, dar ele există.

Și așa cum ochiul nostru nu poate vedea decât între anumite limite, același lucru se petrece și cu urechea noastră. Noi nu auzim decât sunetele produse în aer

IBDIS | We know

între 32.000-36.000 de vibrații pe secundă. Or, în natura fizică ce ne înconjoară se produc sunete superioare celor de 36.000 și mai joase decât cele de 32.000, dar urechea noastră nu le percepe, nu le aude, ca și cum n-ar exista.

De aici putem tragem concluzia că noi suntem scăldați din toate părțile de vibrații, unele transmise prin aer, altele transmise prin eter, despre care însă nu avem cunoștință, pentru că nu avem organe potrivite pentru a le percepe.

De exemplu, electricitatea, ale cărei unde se transmit prin eter, are de la 1.046.000 până la 35.000 milioane vibrații pe secundă. Ei bine, electricitatea care circulă prin firele electrice nu poate fi văzută de ochiul nostru, pentru că vibrațiile ei sunt foarte numeroase, dar dacă acest curent întâmpină o rezistență în drumul lui – un fir de cărbune, de exemplu –, atunci numărul vibrațiilor prin eter se multiplică, firul devine luminos și ochiul nostru vede lumina, când numărul vibrațiilor este cuprins în intervalul 350-760 milioane de vibrații pe secundă.

Până în prezent se cunosc 63 de categorii de vibrații, dintre care amintim *undele hertziene*, *undele Nancy*, *undele X*, *undele Y* etc. Dintre acestea noi nu putem cunoaște decât opt categorii, prin urmare, prea puțin.

Să presupunem că nervul optic n-ar avea sensibilitatea de azi; în acest caz, desigur, n-am putea avea nicio cunoștință despre lumina soarelui. Atmosfera din jurul nostru ar fi întunecată. Să presupunem acum că nervul ochiului ar fi impresionabil de undele electrice; atunci noi am putea vedea totul din jurul nostru, grație luminii emise de electronii care ne înconjoară din toate părțile, și în acest caz n-ar mai fi noapte și zi pentru noi, ci o zi

LIBRIS | We know books

continuă, atâta vreme cât electronii vor circula mereu în vârtejul infinit de rapid al mișcărilor lor rotative și revoluționare.

Ei bine, având în vedere acest principiu, putem înțelege capacitatea de a vedea și auzi a unor persoane, numite lucizi, cu vederea și auzirea spirituală.

Noi toți primim vibrații din lumea hiperfizică, dar rămânem nesimțitori la acțiunea lor, deoarece conștiința noastră nu răspunde la acești stimuli.

Însă clarvăzătorii, lucizii, primind aceste vibrații, le înțeleg; conștiința lor ia act de prezența acestora, ei văd lucruri și ființe, materii și forțe la a căror descriere noi rămânem pe gânduri.

Evident, și acești clarvăzători sunt de diferite grade: unii văd binișor, alții bine și alții foarte bine, la fel ca în vederea fizică ordinară. Pentru acești oameni, a vedea în lumea invizibilă este un act involuntar. Privesc și văd. Ei pot vedea și cu ochii deschiși, și cu ochii închiși, ceea ce denotă o independență între vederea fizică și cea spirituală. Ei văd o carte pe care o țin în mână, dar în jurul ei, prin ea și dincolo de ea văd lumea invizibilă.

În această lume, luminoasă prin ea însăși, prin care circulă valuri de materii subtile, se întrevede o mișcare extrem de rapidă și în toate direcțiile.

Prin urmare, lumea invizibilă este și ea materială; animată de numeroase forțe, care se manifestă conform anumitor legi.

Aceste materii au densități variate, sunt formate fiecare din particule eterice, de anumite dimensiuni și constituții, materii ce sunt dispuse unele deasupra altora, conform ființei lor, dar în același timp întrepătrunzându-

LBRIS

We know
books

se rând pe rând – cele mai fine pe cele mai masive sau cu particule mai mari.

Vom descrie aceste materii dispuse în zone diferite, unele deasupra altora, în decursul următoarelor capitole.

În peregrinarea lui pe calea evoluției, timp de milioane de ani, omul abia a reușit să-și dezvolte propria inteligență. Grație acesteia, el face azi descoperiri peste descoperiri, care vor deveni din ce în ce mai numeroase și mai uimitoare. După mii și mii de veacuri ce se vor mai scurge, omul va deveni bun, *înțelept și iubitor* a tot ceea ce-l va înconjura. În fine, când evoluția omenească va fi spre final, atunci, pe lângă o inteligență superioară, pe lângă o bunătate îngerească, va căpăta și mari puteri, forțe divine. Atunci se va fi isprăvit evoluția omenirii pe acest pământ. Masa omenirii astfel înaintată, ridicată până la termenul final al existenței sale, va trece pe un alt corp ceresc, spre a-și continua drumul evolutiv infinit, iar cei înapoiți, întârziți, vor fi trecuți prin încarnare pe un alt glob, de aceeași natură cu Pământul, ca să-și continue și ei drumul neterminat.

Vedem, așadar, că evoluția omului necesită puzderie de secole; și totuși, fiecare dintre noi poate scurta sau lungi durata acestei evoluții. Dar pentru aceasta se cere o metodă specială, o hotărâre nestrămutată, sacrificii mari, adică să facem ceea ce fac yoghinii din orientul Asiei. Prin alimentația, prin meditațiile lor, prin retragerea departe de vârtoarea lumii, prin sfințenia lor, prin iubirea lor

IBDIS | We know
pentru tot ce a făcut Dumnezeu și prin rugăciunile lor din fiecare clipă, ajung să pună în acțiune spiritul din ei, dezvoltă puterile latente ascunse în ei, se iluminează, capătă cunoștințe de care restul omenirii habar n-are, capătă puteri colosale, puteri divine.

Ei bine, din rândul acestora ieșeau savanții de altădată, care au întemeiat o știință vastă, dând din ea omenirii numai atât cât putea pricepe și îi era necesar pentru avansarea ei.

Bietul savant din vremurile noastre se străduiește să știe ce e eterul, cum este constituit atomul. Se zbate în ipoteze asupra vieții lui, a constituției lui, dar nu va ști decât în ziua în care își va ilumina ființa printr-o viață corectă, conform legilor divine de bunătate și iubire pentru tot ceea ce vede în jur. Numai atunci spiritul lui va lucra puternic prin învelișul corpului său carnal și va vedea cu ochii spiritului atomul mare cât roata carului, îi va vedea constituția, îi va înțelege viața și evoluția.

Atunci când trupul lui, când creierul lui fizic vor ajunge să vibreze ca atomul, doar atunci savantul modern va ajunge să știe tot. Atunci nu va mai fi pentru el niciun mister în ceea ce privește atomul. Atunci va ști rând pe rând toate materiile invizibile, toate forțele care lucrează asupra lor, va cunoaște toate cauzele fenomenelor ce se petrec în natură.

Savantul de astăzi, care vede și reduce totul la materia fizică și la legile care o stăpânesc, nu poate, tocmai din cauza acestui materialism feroce, să se înalțe în sfere superioare, să cunoască și celelalte feluri de materii și alte legi, și alte forțe, și alte ființe, decât cele pe care le-a cunoscut din copilărie în jurul lui.